



ELÄKETURVAKESKUS

KALEVANKATU 6 - HELSINKI 10
Puhelin (vaihde) 642511 Postisiirto 120811-5
Liikepankit Osuuskassat Säästöpankit tili 5041-6

Yleiskirje n:o 2/71

18.1.1971

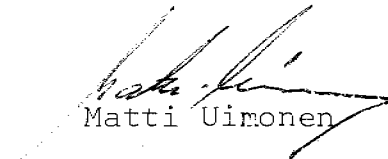
Työeläkelaitoksille

Tasavallan presidentti on 23 päivänä joulukuuta 1970 vahvistanut lain maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta. Lainmuutoksen mukaan kuuluvat poronhoitotyötä suorittavat poronomistajat ja heidän perheenjäsenensä 1.1.1971 lukien maatalousyrittäjien eläkelain piiriin. Laki on vahvistettu sen sisältöisenä kuin se on yleiskirjeessä n:o 19/70 liitteenä jaetussa hallituksen esityksessä.

Samana päivänä valtiovarainministeriö on antanut päätöksen ennakonpidätyksessä noudatettavista luontaisetuojen laskentaperusteista. Päätöstä, jonka sisältö ilmenee oheisesta liitteestä, noudatetaan 1.1.1971 alkaen.

ELÄKETURVAKESKUS


Heimer Sundberg


Matti Uimonen

Liitteet: Jäljennökset asetuskokoelman numeroista 830/70 ja 814/70

J.LKo.

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1970.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 1, 8 ja 15 § sekä *lisätään* 19 §:ään, sellaisena kuin se on 6 päivänä maaliskuuta 1970 annetussa laissa (171/70), uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §.

Suomessa asuva maatalousyrittäjä on vakuutettava vanhuuden, työkyvyttömyyden ja kuoleman varalta siten kuin tässä laissa säädetään.

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan

- 1) maatilatalouden harjoittajaa, joka omaan tai yhteiseen lukuun itse työhön osallistuen harjoittaa maatilataloutta vähintään kaksi hehtaaria maatalousmaata käsittävällä viljelmällä;
- 2) kalastajaa, joka olematta työsuhteessa harjoittaa ammattimaista kalastusta;
- 3) poronostajaa, joka omaan, perheenjäsenensä tai paliskunnan lukuun tekee poronhoitotyötä; ja
- 4) henkilöä, joka tekee 1—3 kohdissa tarkoitettua työtä perheenjäsenenä.

Tämä laki ei kuitenkaan koske

1) maatalousyrittäjää, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, eikä toimintaa, joka ei ole maatalousyrittäjän täytettyä sanotun iän yhdenjakoisesti jatkunut vähintään neljää kuukautta; eikä

2) maatalousyrittäjää, jonka 8 §:ssä tarkoitettu työtulo sanotun pykälän säännösten mukaan arvioituna ei vastaa vähintään 500 markan vuosituloa.

Tätä lakia ei myöskään sovelleta maatilatalouden, kalastuksen tai poronhoidon yhteydessä harjoitettuun toimintaan, jota on pidettävä eri yrityksenä.

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko tätä lakia sovellettava määrättyyn henkilöön tai määrättyyn toimintaan, ratkaisee asian asianomaisen tai 16 §:ssä mainitun maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta eläketurvakeskus.

8 §.

Eläkkeen perusteena olevan työtulon määrittämistä varten maatalousyrittäjälle vahvistetaan se työtulo, jonka hänen voidaan kohtuudella arvioida jatkuvasti saavan tämän lain piiriin kuuluvasta toiminnastaan.

Maatilataloudesta katsotaan isännän ja emännän yhteenlasketun vuotuisen työtulon olevan 500 markkaa maatalousmaan hehtaaria kohden 12 hehtaarilta sekä sen jälkeen 120 markkaa hehtaarilta, yhteensä kuitenkin enintään 30 hehtaarilta. Emännän vuotuisena työtulona pidetään 1 800 markkaa, kuitenkin enintään puolet sanotusta yhteenlasketusta työtulosta. Yhteenlaskettu työtulo ja sen jakautuminen isännän ja emännän kesken määrätään kuitenkin edellä sanotusta poiketen, jos poikkeuksellinen viljelystapa tai työnjako viljelmällä taikka muu erityinen syy niin edellyttää.

Jos isännän tai emännän työtä samalla viljelmällä suorittaa kaksi tai useampia henkilöitä yhteiseen lukuun, määrätään heille yhteinen työtulo jakamalla ensin maatalousmaan pinta-ala isännän työtä tekevien lukumäärällä ja määrämällä kullekin osa-alalle erikseen 2 momentissa tarkoitettu työtulo. Emännän työtä tekevien työtulo määrätään 2 momentin mukaisesti niin, että se on enintään puolet koko sanotulla tavalla määrätystä työtulosta viljelmällä. Muu osa sanotusta työtulosta jaetaan, jollei erityistä syytä muuhun ole, tasan isännän työtä tekevien kesken.

Maatilatalouden työhön osallistuvan muun perheenjäsenen työtulona pidetään hänelle maksettavaa palkkaa, kuitenkin enintään, mitä 2 momentin mukaisesti isännälle on laskettava työtuloa.

Poronomistajan vuotuiseksi työtuloksi katsotaan hänen omistamaansa ja paliskunnan toimesta luettua vuotta vanhempaa poroa kohden 35 markkaa. Jos poronomistaja tekee tämän lain piiriin kuuluvaa poronhoitotyötä olennaisesti enemmän tai vähemmän kuin hänen edellä tarkoitettujen lukuporojensa määrä edellyttää, korotetaan tai alennetaan vastaavasti työtuloa.

Vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa maatalousyrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei kuitenkaan muutettako takautuvasti.

Eläkkeen perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti tarkistettujen työtulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla.

Eläketurvakeskus voi antaa eläkelaitokselle yleisiä ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

15 §.

Edellä 1 §:n 5 momentissa ja 4 §:ssä tarkoitettuihin eläketurvakeskuksen päätöksiin sekä 8 §:n 6 momentissa tarkoitettuihin eläkelaitoksen päätöksiin saa hakea muutosta ja päätöksen poistamista siten kuin työntekijäin eläkelaisissa on säädetty.

19 §.

Paliskunnat ja paliskuntain yhdistys ovat velvollisia antamaan eläkelaitokselle tämän lain toimeenpanossa tarvittavat tiedot vuosittain poronhoitovuoden päätyttyä, siten kuin eläkelaitos tarkemmin määrää. Eläketurvakeskuksel-

la ja eläkelaitoksella on oikeus tarvittaessa muulloinkin saada näitä tietoja paliskunnilta ja paliskuntain yhdistykseltä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1971.

Tämä laki ei koske sellaista poronomistajaa tai hänen perheenjäsentään, joka on täyttänyt 65 vuotta ennen lain voimaantuloa. Oikeutta työkyvyttömyyseläkkeeseen ei myöskään ole sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen lain voimaantuloa.

Jos poronomistaja tai hänen perheenjäsenensä tekee tässä laissa tarkoitettua poronhoitotyötä lain voimaantullessa, eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi luetaan myös aika, jonka hänen sanottu toimintansa on jatkunut vuoden 1969 jälkeen, sikäli kuin hänellä tämän toiminnan perusteella ei ole voimassa vakuutusta yrittäjien eläkelain (468/69) mukaan.

Sen estämättä, mitä 8 §:n 6 momentissa on säädetty, saadaan poronomistajalle tai hänen perheenjäsenelleen maatalousyrittäjänä jo vahvistettu työtulo muuttaa takautuvasti tämän lain voimaantulon johdosta.

Tämän lain mukainen vakuutus on otettava kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta, jos vakuuttamisvelvollisuus on alkanut sanottuna aikana. Jos oikeus eläkkeen saamiseen alkaa tänä aikana ennen vakuutuksen ottamista, eläke maksetaan niin kuin vakuutus olisi ollut voimassa jo vakuuttamisvelvollisuuden alkaessa, mutta eläkkeestä pidätetään, mitä vakuutusmaksuna olisi ollut suoritettava.

Tässä laissa säädetty markkamäärät vastaavat vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Valtiovarainministeriön päätös ennakonpidätyksessä noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista.

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1970.

Valtiovarainministeriö on 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 4 §:n 3 momentin nojalla määrännyt, että 1 päivästä tammikuuta 1971 alkaen palkan-saajan palkkaa ennakonpidätystä varten laskettaessa on luontoisedut otettava huomioon seuraavien perusteiden mukaan:

1 §.

Asuntoedun raha-arvo ilman lämpöä ja valoa, kun keittiö luetaan huoneeksi, on kuukaudessa:

	kaupungissa tai kauppalassa mk	maalais- kunnassa mk
yhdeltä huoneelta	46,—	18,—
kahdelta „	73,—	29,—
kolmelta „	98,—	37,—
kultakin seuraavalta huoneelta	26,—	10,—

Jos asuntoetuun sisältyy lämpö, lisätään sen raha-arvoon kaupungissa ja kauppalassa 30 sadalta ja maalaiskunnassa 40 sadalta.

2 §.

Jos asuntoetuun sisältyy oikeus sähkön käyttöön, lisätään asuntoedun raha-arvoon sähkön ja sähkökojeiden käyttöoikeuden raha-arvo seuraavasti:

Vapaa sähkön peruskulutus, johon sisältyy vapaa valo ja pienten sähkökojeiden vapaa käyttöoikeus, on raha-arvoltaan kuukaudessa:

	kaupungissa tai kauppalassa mk	maalais- kunnassa mk
yhdeltä huoneelta	2,—	3,—
kahdelta „	3,50	5,—
kolmelta „	5,—	7,—
neljältä „	6,50	8,50
viideltä „	8,50	10,50

Edellä sanotun mukaisesti saatuun sähkön peruskulutuksen arvoon lisätään sähkölieden vapaan käyttöoikeuden raha-arvona kuukaudessa:

	kaupungissa tai kauppalassa mk	maalais- kunnassa mk
--	--------------------------------------	----------------------------

yhdeltä huoneelta	3,—	3,50
kahdelta „	3,50	4,—
kolmelta „	3,75	5,25
neljältä „	4,25	6,—
viideltä „	4,50	6,50

sekä jääkaapin vapaan käyttöoikeuden raha-arvona kaupungissa ja kauppalassa 1 markka 50 penniä ja maalaiskunnassa 2 markka kuukaudessa asuntoa kohti.

Täysin vapaan sähkönkäytön raha-arvo on kuukautta kohden:

	kaupungissa tai kauppalassa mk	maalais- kunnassa mk
--	--------------------------------------	----------------------------

yhdeltä huoneelta	6,50	8,50
kahdelta „	8,50	11,—
kolmelta „	10,25	14,25
neljältä „	12,25	16,50
viideltä „	14,50	19,—

3 §.

Ravintoedun raha-arvo on päivää kohden kaupungissa ja kauppalassa 2 markkaa 90 penniä ja maalaiskunnassa 2 markkaa 30 penniä. Jos ravintoetuun kuuluu vain yksi ateria päivässä, on sen raha-arvo 1 markka 40 penniä.

4 §.

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneesta lämpöineen ja valoineen on kaupungissa ja kauppalassa 31 markkaa kuukaudessa ja maalaiskunnassa 14 markkaa kuukaudessa.

Sellaisen edun, johon sisältyy asuntoetu yhdessä huoneessa ja ravinto sekä valo ja lämpö, raha-arvo on kaupungissa ja kauppalassa 149

markkaa kuukaudessa sekä maalaiskunnassa 97 markkaa kuukaudessa sekä sellaisen edun, johon sisältyy asuntoetu yhteishuoneessa ja ravinto sekä lämpö ja valo, raha-arvo on kaupungissa ja kauppalassa 118 markkaa kuukaudessa sekä maalaiskunnassa 83 markkaa kuukaudessa. Jos kuitenkin on kysymys sellaisesta meripalveluksessa olevasta henkilöstä, joka tulostaan ei suorita merimiesveroa, on hänen luontaisetunsa raha-arvo 60 markkaa kuukaudessa.

5 §.

Milkyä palkansaajalla tai hänen perheellään on oikeus käyttää yksityisajoihin työnantajan omistamaa henkilö- tai pakettiautoa, arvioidaan tällaisen autoedun raha-arvo auton käytön mukaan kuukaudessa ajomatkan ollessa:

	enintään 1 000 km	yli 1 000 km
<i>I autoluokassa, sylinteri- tilavuus enintään 1 300 cm³:</i>		
vapaa autoetu	115 mk	160 mk
auton käyttöetu	85 „	95 „
<i>II autoluokassa, sylinteri- tilavuus yli 1 300 cm³ mutta enintään 2 500 cm³:</i>		
vapaa autoetu	190 mk	250 mk
auton käyttöetu	110 „	130 „
<i>III autoluokassa, sylinteri- tilavuus yli 2 500 cm³:</i>		
vapaa autoetu	245 mk	300 mk
auton käyttöetu	155 „	170 „

Vapaa autoetu on kysymyksessä silloin, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustan-

nukset, ja auton käyttöetu silloin, kun palkansaaja suorittaa ainakin poltto- ja voiteluainekulut tai muun vastaavan osan auton kustannuksista.

Autoedun raha-arvoa on korotettava ajomatkan kuukaudessa ollessa enintään 1 000 km 50 markalla ja ajomatkan ylittäessä 1 000 km 100 markalla kuukaudessa, milloin auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

Autoetua arvioitaessa luetaan auton käyttäminen matkoihin asunnosta työpaikkaan yksityisajoihin tapahtuvaksi käytöksi.

6 §.

Alla lueteltujen hyödykkeiden raha-arvoksi on pantava:

rukiin	—,62 mk	kilolta
ruisjauhon	—,83 „	„
vehnän	—,63 „	„
vehnäjäuhton	1,51 „	„
ohran	—,43 „	„
kauran	—,37 „	„
kaurahiutaleiden	1,52 „	„
kananmunien	4,05 „	„
ruokaperunan	—,36 „	„
maidon, kuorimatto- man	—,70 „	litralta
maidon, kuoritun	—,07 „	„
koivuhalkojen, kul- jetuksineen	33,— „	kuutiometriltä

7 §.

Sellaisen edun tai hyödykkeen raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on sen edellä mainittua raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää hintaa.